

паша, дъбченска та владыка, кое то є бесмѣ
протиено на грамматически те прѣкила) та
послѣ за архієреата, фарисеата, злодѣята, и
за дрѹги такви. А що да речеме за сѣ-
дѹши тѣ; тіл, соксими щосл и сїи мѹже-
ски, прїиматъ членатъ на срѣднїа рôдъ, краи-
ща та, градища та, пѣтища та, трѣпища та,
и проч. А не видиме ли ѿще злѣ па на
протиенъ тоба, прилагателните на срѣднїа рôдъ
когато се сопрагаватъ со сѹществителни си,
прїиматъ членатъ на мѹжескїа рôдъ, като и.
п. високи тѣ дрекеса, крѣтки тѣ дѣца, и въ
числит. четвъри тѣ, петъ тѣ чвѣстка тѣлесни,
блѣсто високита дрекеса, крѣтки та дѣца;
тіл са се протиено на грамматически те прѣ-
кила, но що мѹжеме да чиниме когато є ѿ-
зыко ни въ неизвѣстни времена салик прїѣз-
такика непрѣкиности, който не прїиматъ ис-
правленїе, илай лко прїиматъ исправленїе въ грам-
матика та, тїл тогака не ѡде да вѣде въсе грам-
матика на болгарскїа йзыкъ, но грамматика
на новозмѣненъ и не впотребляемъ йзыкъ.

Склоненїе втѡроє.

На втѡрото склоненїе се склоняватъ сїч-
ки тѣ имена на мѹжескїа рôдъ, щосл ѿконча-
ватъ на з, ь, и, и о.